

[Morten Larsen.]

sige problemer af en rækkevidde, vi i dag næppe kender, der trænger sig på, men også salgsmæssige og eksportmæssige problemer trænger sig på til løsning. Det er meget vigtigt, at vor eksport af levnedsmidler kan stå for enhver undersøgelse og enhver kritik. Der er for mig ingen tvivl om, at det påtænkte levnedsmiddelinstitut også kan virke som et led i vor eksport. Jo mere af landbrugets eksportvarer der skal laves til konserves m. v., jo mere brug er der for en offentlig kontrol med tilhørende garanti som led i vort salgsarbejde. Der er sikkert også enighed inden for erhvervene om det nødvendige i, at denne sag løses snarest muligt. Vi er helt indforstået med, at den omtalte såkaldte overlappning skal undgås, og at der skal være et nært samarbejde med tilsvarende institutter i andre lande, således at erfaringer og resultater kan udveksles og dermed medvirke til billiggørelse af det daglige arbejde.

På linje med, hvad jeg pegede på under første behandling, har flertallet i betænkningen givet udtryk for, at det fandt, at det kommende levnedsmiddelinstitut skulle placeres i nærheden af statens husholdningsråd og dermed også i nærheden af statens seruminstitut. Vi finder det både ret og naturligt, at de 3 institutter, som alle sorterer under indenrigsministeriet, skal ligge i en vis nærhed af hinanden, uden at de derfor skal opfattes som ét foretagende.

Jeg vil gerne anbefale at stemme for flertallets indstilling og at stemme imod de ændringsforslag, venstre og de konservative har stillet.

Ayoë Herbøl: Man har i udvalget vedrørende forslag til lov om et levnedsmiddelinstitut været enig om, at der bør være en kontrol med de stoffer, der tilsættes levnedsmidler, men dermed hører også enigheden op. Man har også ønsket, at der skulle være en forskning, men mindretallet har haft den opfattelse, at det toksikologiske institut burde knyttes til udbygningen af landbohøjskolen. Jeg vil herom citere fra kommissionsbetænkningen:

„Det toksikologiske laboratorium oprettes som en særlig, selvstændig institution under indenrigsministeriet til bistand for sundhedsstyrelsen og med en

lignende placering som statens seruminstitut.“

Dette har altså været kommissionens opfattelse, og medunderskriver på kommissionsbetænkningen er dr. med. vetr. Dalgaard-Mikkelsen. Den indstilling, at det toksikologiske laboratorium rettelig burde høre under sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet, har flertallet altså fulgt.

Mindretallet mener, at der med det toksikologiske institut vil ske en overlappning af undersøgelser, der foretages på allerede eksisterende institutioner, og nævner bl. a. universitetets farmakologiske institut, men dette institut er blevet spurgt af kommissionen, og af svaret vil jeg gerne have lov til at citere:

„... at vort institut allerede er totalt overbebyrdet med retskemiske undersøgelser, der ikke kan udføres på tilstrækkelig sufficient måde grundet bl. a. på pladmangel.

Yderligere undersøgelser kan vi således ikke påtage os.“

Endvidere nævnes radiumstationens patologiske laboratorium og Danmarks farmaceutiske højskole. Disse institutioner er ikke blevet spurgt af kommissionen. Derimod har man spurgt universitetets patologisk-anatomiske institut, der på forespørgslen har svaret, at man har foretaget nogle undersøgelser, som strakte sig over 2 år,

„men det skal understreges, at undersøgelser af denne art er så krævende, hvad angår tid, personale og dyrestalde, at instituttets øvrige videnskabelige virksomhed må standse, såfremt man ville påtage sig dette arbejde, ...“

Det er mit indtryk, at de bestående videnskabelige institutioner har så lidt plads og har deres i forvejen fastlagte videnskabelige forskning, at de ikke med de forhåndenværende pladsforhold ønsker deres område udvidet. Såfremt disse opgaver pålægges dem, vil det kræve så store udvidelser både med hensyn til plads og apparatur, at den i lovforslaget foreslåede løsning efter mit skøn vil blive billigere, når der alligevel skal skaffes plads til en omfattende literaturtjeneste, et centrallaboratorium, statens vitaminlaboratorium og statens praktisk-sundhedsmæssige undersøgelser. Disse sidste 2 institutioner bliver nu snart husvilde og skal have plads.